

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Co[m]me[n]dat tabernaculum ne videat[ur] damnare locum sanctum ca.
xlij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Sicutum apostolorum

Redendū est ut

c dicitur Beda Stephano: credendū ē hieronymo: q̄ i historiā pauli dicitur transisse p̄ sīchem: et ibi inuenisse sepulcrum patriarcharum. Primo ergo trāstata in sīchē: posita sit postea in sepulcro qd̄ emit obraā p̄cō argēti a filiis emor filiis sīchem in spelunca sc̄ duplīci quā emit quadrangēt̄ sīcis ab effron filio leorū ethico sc̄ i abraamio vbi sc̄p̄t̄ est adam cū eva: abraam cū sara: isaac cū rebecca: iacob cū lyā. S3 qd̄ est qd̄ dīau est in sepulcro qd̄ emit abraam a filiis emor filiis sīchem: cū p̄st̄ abraā emis̄ sepulcrum ab effron ethico. Ideo sic p̄strūnt̄ qdam līam. Trāstata sit in sīchē: sīchē dico emptā a filiis emor filiis sīchem. S3 qd̄ ē qd̄ dī emor filius sīchem: cū p̄st̄ sīchem fūll̄e filiū emor. Potius cē p̄ fuerint̄ duo sīchem: quoꝝ alter dīa luca p̄ emor: alter in genesi dī filiū eius. Vela ordina cōstrucōez ut iūgas p̄ncipiū mōnūis in fīne h̄ modo. A filiis sīchem filiū emor. Et ita h̄ loc⁹ cōgruit libro geneseos. Ut̄ excludat̄ om̄is dubitatio: ita cōstruāt̄ līam. Trāstata sunt i sīchem: sīchē dico emptā a iacob sc̄ a filiis sīchem filiū emor. Acī dice ref̄ in illā p̄t̄ sīchē quā emū iacob nō abraā: et inde postea positi sunt i sepulcro qd̄ emit abraā ab effron ethico sc̄ in abraamio.

Reddit stephanus ad ordinem historie

Laplīm. XL.

Oltea redit ste-

p̄ phanus ad ordines historie: qd̄a quodāmodo digressus fuerat: et sumat̄ ei qd̄ dictum est: Post hec exhibuit̄ d̄ sentent̄ mūhi in isto loco. Cū aut̄ appropinquaret̄ t̄p̄s̄ reprobationis crevit populust̄ multiplicatus est i egypto quo adūt̄ surrexit alius rex in egypto ignorās beneficia ioseph. id est imemor beneficiorū ioseph. Hic offāc̄t̄ p̄ies nostros p̄cipiens necari p̄nulos nostros. Et eo ipse q̄ dedit edictū occidendi p̄nulos: natus est moyses: et fuit gratus deo. Ecce quō descedit ad cōmendationē moysi quia arguebatur blasphemasse in euz. Qui cū mūrit̄ esset tribus mensib⁹ in domo patris sui p̄ieetus est in flumē et sustulit eū filia pharaonis que venerat ad flumē ut lauaret̄ et renutriuit̄ eū sibi in filium. Et erudit̄ ē moyles om̄i sapientia egyptiorū et erat potes i

verbis et opib⁹ suis: id est eloquēt̄ fortis. Cū aut̄ esset. et annoz visitauit̄ frātres suos filios israel in terra iessē r̄bi occidit̄ egyptiū rīcantē cuz hebreo: putās frātres intelligere sicut ip̄e intelligebat in spiritu q̄ p̄ manū illi us dīs filios israel de manū egyptiorū eēt̄ liberatur? At illi nō ierelleterū. Et cū sequēt̄ die vellet recōciliare duos hebreos rīxātes q̄ iniuriam faciebat alteri: repulit eum dīces. Quis te cōstituit̄ p̄ncipē i iudicē super nos? Nūqđ me vīs ierificere: sicut heri ierificisti egyptiū. Quo audito timens sibi moyses fugit in terrā madian: vbi dī sephora filia sacerdotis median quā dūt̄: duos genuit̄ filios. Expletis aut̄ annis. et apparuit̄ illi dī in dēserto mōtis sinai: cuz minaret̄ gregē ad intēriora deserti in rubo et facta est vīs dī ad eū dicens. Ego sum de⁹ patrū vestrorū: et tremē fact⁹ ē moyses. Dixit aut̄ illi de⁹. Solue calicem tuū dē pedibus tuis. Locus emī in quo stas terra sc̄ā est. Vidi afflictionēz p̄pli mei q̄ est in egypto: et gemitū eoz audiūr̄ descēdi liberare eos. Et nūc veni: mittā te in egyptum. Hunc moyses quē negauerunt dicentes. Quis te cōstituit̄ p̄ncipē sup̄ nos: misit̄ dī p̄ncipē et redemptōrē eorum de seruitute egypti cū manū, i. opere vel auxilio angeli q̄ apparuit̄ ei in rubo. Hic eduxit eos faciens signa et p̄digia i terra egypti: et in mari rubro et in dēserto annis. Idē moyses dixit filiis israel. Prophetam suscitabit̄ vobis deus de fratrib⁹ vestrīs: ipsum tanq̄ me audietis. Hic est q̄ fuit in ecclesia. i. in p̄gregatiōe populi israel in solitudine sinai cuz angelo qui loquebatur ei in mōte cum patrib⁹s nostris qui accepit̄ vīra vīse dare nobis: cū noluerunt obedire patres nostri: sed repulerūt euz et auersi sunt cordib⁹ suis i egypto ad aaron dicentes. Fac nob̄ deos q̄ p̄cedant̄ nos. Et fecerūt vītūlū et hostias ei obtulerūt.

Lōmēdat̄ tabernaculū ne videat̄ damna re locum sanctū. Ca. XLII.

Oltea quia dice

p̄ bant euz depreauare locū sanctū subdit̄ de cōmendatiōe tabernaculū. Qd̄ dictum est tabernaculū testimonij vel q̄r̄ in eo erat arca testimonij: vel q̄r̄ ante forēs tabernaculū cause sub testib⁹s diffiniebantur. Tabernaculū inquit testimonij fuit cum patrib⁹s nostris in dēserto: sicut dispo-

Historia libri

suit de quoque ad monoservit faceret illud formam quam viderat in more. Hoc habuerunt priores nostri usque in diebus David. In diebus autem solis templi tabernaculo successit. Postea incepit eos arguere: postquam purgauit se a criminibus sibi a falsis testibus obiecto. Dura inquit ceruice et incircumcis cordibus et auribus vos semper spissantem resistitis: sicut et patres vestri. Quem perhaz non sunt persecuti patres vestri. Hoc audientes dissecabant cordibus suis: et stridebant dentibus in eum:

Olapidauerunt Stephanum. Ca. XLII.

Vm antez esset

c Stephanus plenus spissantem intuens in celum vidit gloriam dei: et Iesum in forma humana stante a dextris sanctis dei. Trans apparuit ei crucifixus: ne titubaret lapidandus. Et oī ipso quod stabat se paratus ei subuenire monstrabat: quod stare pugnatis est vel adiuvantis. Ecce inquit video celos apertos: et filium hominis stante a dextris sanctis dei. Tunc exclamantes voce magna clauerunt aures suas quia abhorreentes audire blasphemiam et imperium fecerunt unanimiter in eum: et ejicientes eum extra civitatem lapidabant: in hoc enim legem se agere estimantes: quod hinc legem blasphemus educebat extra castra: et lapidabant eum uniuersus populus. Et testes duo scilicet falsi: quod primi enim legem tenebant lapides pycere: quia in lege dominus est de blasphemio. Prima manus testium lapidabit eum. Et deposuerunt vestimenta sua ne inquinarent tactu illius: secus pedes adolescentis qui vocabatur paulus: postea vocatus est paulus. Lui teste beda in hoc deus misericorditer peruidit quod non est manus eius sanguine innocentis polluta. Sed tammodo seruauit lapidantium vestimenta et sensit eis: unde tanquam dignus morte periret: nisi deus per gratiam ei penitentiam inspiraret. Lapidantur ergo Stephanum leuitas inuocantes et dicentes. Domine Iesu accipe spiritum meum: sicut et christus ad patrem ait. In manus tuas cõmendo spiritum meum. Posuitis autem genibus clamauist voce magna dicentes. Domine ne statuas illis hoc peccatum quia nesciunt quid faciunt. Multi enim ex eis ipsum occidendo estimabant se legem implere iuxta quod dominus predicerat. Venit hora vero quae interficiatos arbitretur obsequium se praestare deo. Et cum hoc dixisset obdormivit in domino. Et facta est persecutio magna in ecclesia que

erat hierosolymis: quod occiso beato Stephano uno de principibus ecclie et quasi primicerio: vii diaconorum: ceperunt alios pieque graui ter in tantum quod omnes discipuli propter apostolos quod ut pastores gregis ceteris erat constantiores dispersi sunt per regiones iudee et samarie fugientes a facie persecutorum: iuxta quod precepit dominus. Si vos persecuti fuerint in una civitate fugite in aliam. Curauerunt autem Stephanum vires timoratia: iuxta mores terre diligenter curauit sepulture: et fecerunt planctu magnum super eum. Tunc apostoli prudenter quod ad gentes in posterum essent transiit: prudenter fideli bus qui erant in hierusalem remanserunt: ordinaverunt Jacobum alpium: episcopum hierosolymorum: et imposuerunt ei manus petrus et iacobus et iohannes. Ideo non a paucioribus quam tribus episcopis: episcopus hodie prescrat.

De prima persecutione saulii. Ca. XLIII.

Saulus Vero de

f uastabat eccliam: discurrens per domos trabes viros ac mulieres et detruendos in carcere. Neminem tamen occidebat domino custodiente manus eius: ne sangue innocentium pollueret. Qui autem dispersi fuerant pertransibant de loco ad locum euangelizantes verbum dei: nihil minus quia dispersi stantes erant in predicatione euangelii philippius aut diaconus secundus a Stephanu: dedicans in civitate samarie predicationem ibi chilico. Et intendebant turbaverunt amittere his qui apostoli dicabantur: videntes miracula que faciebat: quia multos demoniacos liberabat: multos paralyticos sanabat: et claudos erigebat. Erat autem ibi simon magus seducedens gentes cui auscultabat omnes a minimo usque ad maximum quod magicis artibus multa faciebat unde dicebat ipsum esse sanctum dei magnum: estimantes ipsum esse prophetam vel angelum vel dei filium: quod mentes eorum dementauerat: et magicis artibus subuerterat. Liuzzi credentes philippo euangelizanti de regno dei in nomine Iesu christi baptizabant viri et mulieres: et simon simulans se credere et baptizatus est. Videns enim philippum facere miracula: qualia et quanta specie cere non poterat: nec ita facile: putauit et quodam industria fieri: ideo ficte baptizatus est et familiarius ei adhereret et adduceret artes quae similia potest facere.

De petitio simonis magi. Ca. XLIV.

